

Flygtningenævnets baggrundsmateriale

Bilagsnr.:	556
Land:	Uganda
Kilde:	Landinfo
Titel:	Temanotat. Uganda. Registrering, dokumentasjon og andre forhold for asylsøkere og flyktninger
Udgivet:	10. februar 2025
Optaget på baggrundsmaterialet:	18. juni 2025

LANDINFO

Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon

Temanotat

Uganda

Registrering, dokumentasjon og andre forhold for asylsøkere og flyktninger

10. februar 2025

© Landinfo 2025

Materialet i denne publikasjonen er omfattet av åndsverklovens bestemmelser. Uten særskilt avtale med Landinfo er enhver eksemplarfremstilling og tilgjengeliggjøring bare tillatt i den utstrekning det er hjemlet i lov.

Alle henvendelser om Landinfos rapporter kan rettes til:

Landinfo
Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon

Fredrik Selmers vei 6
Postboks 2098 Vika
0125 Oslo
Tel: 23 30 94 70
E-post: landinfo@landinfo.no
www.landinfo.no

Om Landinfos temanotater

Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon (Landinfo) innhenter og analyserer informasjon om samfunnsforhold og menneskerettigheter i land som Utlendingsdirektoratet (UDI), Utlendingsnemnda (UNE) og Justis- og beredskapsdepartementet har behov for kunnskap om.

Landinfos temanotater er basert på opplysninger fra nøye utvalgte kilder. Opplysningene er behandlet i henhold til [anerkjente kvalitetskriterier for landinformasjon](#) og [Landinfos retningslinjer for kilde- og informasjonsanalyse](#).

Temanotatene bygger på både skriftlig og muntlig kildemateriale. En del av informasjonen som formidles, er innhentet gjennom samtaler med kilder på informasjonsinnhentingstreiser. Landinfo tilstreber bredde i kildetilfanget, og så langt mulig er det innhentet informasjon fra kilder som arbeider uavhengig av hverandre. Alt benyttet kildemateriale er fortløpende referert i temanotatene. Hensyn til enkelte kilders ønske om anonymitet er ivarettatt.

Notatene gir ikke et uttømmende bilde av temaene som undersøkes, men belyser problemstillinger som er relevante for UDIs og UNEs behandling av utlendingssaker.

Landinfo er en faglig uavhengig enhet, og informasjonen som presenteres, kan ikke tas til inntekt for et bestemt syn på hva praksis bør være i utlendingsforvaltningens behandling av søknader. Landinfos temanotater gir heller ikke uttrykk for norske myndigheters syn på de forhold og land som omtales.

About Landinfo's reports

The Norwegian Country of Origin Information Centre, Landinfo, is an independent body within the Norwegian Immigration Authorities. Landinfo provides country of origin information (COI) to the Norwegian Directorate of Immigration (Utlendingsdirektoratet – UDI), the Immigration Appeals Board (Utlendingsnemnda – UNE) and the Norwegian Ministry of Justice and Public Security.

Reports produced by Landinfo are based on information from carefully selected sources. The information is collected and analysed in accordance with [common methodology for processing COI](#) and [Landinfo's internal guidelines on source and information analysis](#).

To ensure balanced reports, efforts are made to obtain information from a wide range of sources. Many of our reports draw on findings and interviews conducted on fact-finding missions. All sources used are referenced. Sources hesitant to provide information to be cited in a public report have retained anonymity.

The reports do not provide exhaustive overviews of topics or themes, but cover aspects relevant for the processing of asylum and residency cases.

Country of Origin Information presented in Landinfo's reports does not contain policy recommendations nor does it reflect official Norwegian views.

Summary

Uganda has a liberal refugee policy. The country hosts more than 1.7 million asylum seekers and refugees and receives approximately 100,000 new asylum seekers annually. Most people who seek asylum in Uganda are granted refugee status, either *prima facie* or based on individual assessment. Asylum seekers and refugees are registered in digital registers and receive documentation of their stay. Refugees can apply for refugee travel documents.

Asylum seekers and refugees have several rights, including freedom of movement, the right to work, and access to basic public services such as health care, and primary education. However, in practice, access to formal sector employment and public services may be inadequate. Refugee status does not form the basis for citizenship, and therefore one can maintain refugee status even after several years of residence in the country.

In recent years, there has been a marked increase in asylum seekers from regional countries that do not border Uganda, including from Somalia and Eritrea. The majority of these reside in Kampala, and several sources noted growing discontent among parts of the population regarding the large arrivals. Ugandan authorities temporarily suspended the registration of Somali asylum seekers in March 2023 and Eritrean asylum seekers in January 2025.

Sammendrag

Uganda har en liberal flyktningpolitikk. Landet huser mer enn 1,7 millioner asylsøkere og flyktninger, og mottar årlig om lag 100 000 nye asylsøkere. De fleste som søker om asyl i Uganda, gis flyktningstatus, enten *prima facie* eller på bakgrunn av individuell behandling. Asylsøkere og flyktninger registreres i digitale registre, og mottar dokumentasjon på sitt opphold. Flyktninger kan søke om reisedokument for flyktninger.

Asylsøkere og flyktninger har flere rettigheter, deriblant bevegelsesfrihet, rett til å ta arbeid og tilgang til grunnleggende offentlige tjenester, som helse og grunnskole. I praksis kan imidlertid tilgang til arbeid i formell sektor og offentlige tjenester være mangelfull. Opphold som flyktning danner ikke grunnlag for statsborgerskap, man kan derfor ha flyktningstatus etter flere (ti)års opphold i landet.

De senere årene har det vært en markant økning av asylsøkere fra land i regionen som ikke grenser til Uganda, deriblant fra Somalia og Eritrea. Flertallet av disse oppholder seg i Kampala, og flere kilder bemerket en gryende misnøye i deler av befolkningen med de store ankomstene. Ugandiske myndigheter stanset midlertidig registrering av somaliske asylsøkere i mars 2023 og eritreiske asylsøkere i januar 2025.

Innhold

1 Innledning	6
1.1 Kildegrunnlag	6
2 Bakgrunn	6
2.1 Ugandas asylforvaltning	7
3 Registrering og søknad om asyl	8
3.1 Registrering av asylsøkere fra land som gis flyktningstatus prima facie	8
3.2 Registrering av asylsøkere for individuell behandling i Kampala	9
3.2.1 Registrering ved Refugee Desk	10
3.2.1.1 Registrering av somaliere ble stanset mars 2023	11
3.2.1.2 Registrering av eritreere ble stanset januar 2025	11
3.2.2 Registrering og asylintervju ved OPM	11
3.2.3 De fleste asylsøknader innvilges	12
3.2.4 Klageadgang ved avslag	12
3.2.5 Hva skjer med personer som får endelig avslag?	12
3.3 Uregistrerte flyktninger og migranter	13
4 Dokumentasjon på identitet og oppholdsstatus	13
4.1 Asylsøkerbevis	13
4.2 Familieflyktningattest	14
4.3 ID-kort for flyktninger	14
4.4 Midlertidige dokumenter i påvente av klagebehandling	15
4.5 Vigsels- og fødselsattester	15
4.6 Reisedokument for flyktninger	15
4.7 Det er ofte feil i de registrerte personopplysningene	16
5 Opphold og rettigheter i Uganda	16
5.1 Bosetninger for flyktninger	17
5.2 Flyktninger i urbane områder	18
5.3 Legitimasjonsplikt og eventuelle reaksjoner	19
6 Flyktninger kan i praksis ikke bli ugandiske statsborgere	19
6.1 Barn av flyktninger	20
7 Korrupsjon	20
7.1 Ugandiske borgere som registrerer seg som flyktninger	21
8 Referanser	22

Forkortelser

DCIC – Directorate of Citizenship and Immigration Control

NIRA – National Identification and Registration Authority

NRC – Norwegian Refugee Council (Flyktningshjelpen)

OPM – Office of the Prime Minister

RAB – Refugee Appeals Board

REC – Refugee Eligibility Committee

1 Innledning

Dette temanotatet beskriver forhold for asylsøkere og flyktninger i Uganda, deriblant registrering, dokumentasjon, levestandard og mulighet til å erverve statsborgerskap. Ugandas håndtering av flyktninger reguleres hovedsakelig av Flyktningloven av 2006 og Flyktningforskriften av 2010. Notatet viser til disse og andre relevante lover, men omhandler i hovedsak mot hvordan forholdene arter seg i praksis.

1.1 Kildegrunnlag

Notatet baserer seg på åpne kilder og møter med myndigheter og internasjonale organisasjoner med kunnskap om de praktiske forholdene for asylsøkere og flyktninger, i forbindelse med en informasjonsinnhentingsreise til Uganda i september og oktober 2024.

Tre av de muntlige kildene er anonymiserte etter deres ønske, som følge av kildenes arbeidssituasjon.

2 Bakgrunn

Med om lag 1,7 millioner registrerte flyktningene og asylsøkerne er Uganda det afrikanske landet med flest flyktninger (UNHCR 2024, s. 3). De største gruppene kommer fra nabolandene Sør-Sudan (om lag 950 000) og DR Kongo (520 000), i tillegg til Somalia (50 000), Eritrea (50 000), Burundi (40 000), Sudan (40 000), Rwanda (25 000) og Etiopia (13 000). De senere årene har det vært en markant økning av asylsøkere fra Eritrea, Sudan og Somalia. Økningen skyldes trolig både Ugandas åpne flyktningpolitikk, og at Kampala, etter krigsutbruddene i Sudan og

Etiopia, har blitt en populær transittdestinasjon, for blant andre eritreere som forsøker å ta seg videre til Vesten (Kilde A; Kilde B, møter 2024).

Den ugandiske flyktningpolitikken omtales ofte som en av verdens mest liberale. Flyktninger og asylsøkere har bevegelsesfrihet og rett til å ta arbeid og anvende grunnleggende velferdstjenester. De fleste flyktningene bosettes i bosetninger, hvor de mottar humanitær bistand på fast basis. I tillegg tildeles de et lite jordstykke, hvor de kan bygge et bosted og drive jordbruk (UNHCR 2024c).

Forskeren Kristof Titeca (2021) har pekt på at det også er realpolitiske motiver bak Ugandas progressive flyktningpolitikk. Åpenheten gir Museveni-regjeringen betydelig internasjonal kapital, som kan brukes som et forhandlingskort i møte med internasjonale aktører, ikke minst i forbindelse med beskyldninger om utbredt korrupsjon i landets flyktningsektor, se kapittel 7.

Store ankomster og avtagende finansiering fra internasjonale donorer har imidlertid satt det ugandiske flyktningssystemet under press. Det har blant annet gitt utslag i at den månedlige humanitære bistanden flyktninger i bosetningene mottar, har blitt mindre, og at nyankomne flyktninger får tildelt mindre jordstykker. For asylsøkere som må søke om beskyttelse på individuelt grunnlag, har saksbehandlingstiden gått opp.

Samtidig rapporterte kildene om gryende misnøye blant lokalbefolkningen med de store ankomstene, og at flyktningpolitikken dermed, i større grad enn tidligere, kan bli et innenrikspolitisk spørsmål. Myndighetene stanset alle registreringer av somaliske asylsøkere i mars 2023 og eritreiske asylsøkere i 2025. Selv om registreringsstansene er sagt å være midlertidige og er gitt spesifikke begrunnelser, kan de også sees som politiske grep for å bremse innvandringen fra to land som historisk har hatt liten innvandring til Uganda.

2.1 Ugandas asylforvaltning

Den ugandiske asylforvaltningen er underlagt The Department of Refugees ved Office of the Prime Minister (OPM), og har en struktur som ligner på asylforvaltningen i Norge.

Asylsøkere som søker om asyl på individuelt grunnlag, registreres først ved Refugee Desk i Kampala, som drives av ugandiske politimyndigheter. Deretter gjennomføres registrering og asylintervju av Refugee Eligibility Committee (REC) ved OPM, som også behandler søknaden. Ved avslag kan søkeren klage inn vedtaket først til REC, og ved et nytt avslag, til en klagenemnd – Refugee Appeals Board (RAB).

Asylforvaltningen og Ugandas bredere flyktninginnsats er i hovedsak finansiert av internasjonale donorer (NRC 2023). UNHCR spiller en sentral rolle, og bistår myndighetene i flere ledd, deriblant med registreringen av asylsøkere.

3 Registrering og søknad om asyl

Asylsøknader behandles i to spor. Asylsøkere fra Øst-Kongo, Sør-Sudan og Sudan innvilges i utgangspunktet flyktningstatus *prima facie*, ved ankomst over landegrensen. Asylsøkere fra andre land må på sin side søke om asyl i Kampala for individuell behandling.

3.1 Registrering av asylsøkere fra land som gis flyktningstatus *prima facie*

Asylsøkere fra Sør-Sudan og Øst-Kongo ankommer som regel Uganda over de respektive landegrensene. De mottas av myndighetene ved grensen, og føres til ankomstsentre.¹ Der registrerer myndighetene, med støtte fra UNHCR, den enkeltes personopplysninger og biometri, og kontrollerer dataene opp mot en digital database over registrerte flyktninger. Formålet med kontrollen er blant annet å forhindre pendelmigrasjon. Asylsøkerne gjennomgår deretter en helse-sjekk, for å identifisere enkelte smittsomme sykdommer, og mottar informasjon om sine rettigheter og den videre saksgangen (Kilde A, møte 2024).

I tillegg gjennomfører ugandiske sikkerhetsmyndigheter en screening av asylsøkerne med tanke på eksklusjon fra retten til flyktningstatus. Kildene vi snakket med, hadde lite innsikt i de konkrete undersøkelsene, men mente at sikkerhetsmyndighetene i hovedsak er ute etter å avdekke tidligere stridende. Asylsøkere som mistenkes for å ha deltatt i handlinger som kan ekskludere dem fra retten til flyktningstatus, mister sin *prima facie*-status og får i stedet asylsøknadene individuelt behandlet av et organ tilknyttet sikkerhetsmyndighetene (Kilde A; OPM, møter 2024).

Antallet eksklusjonssaker er uklart. OPM oppga at det gjaldt «noen saker», og at tidligere militstilhørighet ikke nødvendigvis automatisk betyr eksklusjon. Kilde A mente at sikkerhetsmyndighetene i sin vurdering av eksklusjon blant annet skjelner til alder, omstendigheter rundt rekrutteringen og hvor lenge vedkommende har vært del av militsen. Barn som har blitt rekruttert under press og kun har et kortvarig opphold i en milits, ekskluderes som regel ikke, ifølge kilden.

I utgangspunktet skal asylsøkere ikke oppholde seg mer enn to uker ved ankomstsenteret, før de blir bosatt i en bosetning (Kilde B, møte 2024). Etter registrering

¹ Disse sentrene omtales som reception centres.

og sikkerhetsscreening blir anerkjente flyktninger kjørt med buss til en utvalgt bosetning.² Der mottar flyktningene et jordstykke, noe nødvendig etableringsutstyr og en kontantutbetaling. I tillegg utstedes et «Family Attestation»-dokument, som fungerer som et bevis på deres flyktningstatus (Kilde A; Kilde B, møter 2024). Fra og med fylte 16 år kan flyktninger søke om ID-kort for flyktninger (Ryan 2018; Kilde B, møte 2024).³

Sudanere, sørsudanere og østkongolesere kan ikke søke om prima facie-status i Kampala, men må registrere sin søknad ved de særskilte mottakssentrene eller bosetningene for flyktninger. Sudanere som ankommer Kampala direkte, må derfor reise til bosetningen i Kiryandongo, drøye 200 km utenfor Kampala, for å registrere seg.⁴ Etter å ha fullført registreringen der, kan de returnere til hovedstaden, men mister i så fall retten til jordstykket og humanitær bistand som deles ut til personer registrert i bosetningen (Kilde A; Kilde B, møter 2024).⁵

3.2 Registrering av asylsøkere for individuell behandling i Kampala

Asylsøkere fra andre områder enn Øst-Kongo, Sør-Sudan og Sudan, må søke om asyl i Kampala. De fem største landporteføljene for asylsøknader i perioden mellom 2020 og juni 2024, var Somalia (41 000) Eritrea (36 000), Rwanda (17 000), Burundi (11 000) og Etiopia (8000).⁶ Individuelle asylsøknader behandles av REC, som er underlagt OPM.

De fleste somaliske⁷ og eritreiske migranter foretrekker å oppholde seg i Kampala. Kildene (Kilde A; Kilde B; OPM, møter 2024) viste til at mange av migrantene fra disse landene kommer fra urbane områder og/eller anser Uganda som en transittdestinasjon, for videre migrasjon, eksempelvis til Nord-Amerika eller Europa, og at å bosette seg i Kampala derfor er mer praktisk.

² Bosetningene huser ulike nasjonaliteter. For en geografisk oversikt over bosetningene og fordeling av nasjonalitet, se UNHCR (2023a).

³ Se avsnittene 4.2 og 4.3.

⁴ Sudanere kunne innledningsvis registrere asylsøknad ved Refugee Desk i Kampala, inntil ugandiske myndigheter først midlertidig stanset registrering, og deretter i januar 2024 erklærte at registreringsstansen i Kampala gjaldt inntil videre, og at sudanere nå måtte registrere seg i Kiryandongo (Ayin Network 2024).

⁵ Asylsøknader fra (nord-)sudanere økte drastisk etter konfliktutbruddet i Khartum 15. april 2023. Kildene oppga at mange av sudanerne som har søkt asyl i Uganda, kommer fra den urbane middelklassen i Sudan, og foretrekker å livnære seg selv i Kampala fremfor å ta bosted i bosetningene, som ligger i rurale områder.

⁶ Avrundet til nærmeste 1000.

⁷ Registrering av somaliske asylsøkere er for tiden stanset i Uganda, se avsnitt 3.2.1.1.

3.2.1 Registrering ved Refugee Desk

Personer som ankommer Uganda over en bemannet grenseovergang i den hensikt å søke asyl, får, ifølge OPM (møte 2024), som regel tillatelse til å reise til Kampala for å søke asyl der. I Kampala må asylsøkere henvende seg til Refugee Desk for å registrere asylsøknad.⁸ Refugee Desk er formelt underlagt REC, men drives i praksis av Directorate for Crime Intelligence i det ugandiske politivesenet, og prioriterer i første omgang nasjonal sikkerhet (Kilde A, møte 2024).

I utgangspunktet skal søknaden inngis innen 30 dager etter ankomst til Uganda (Flyktningloven 2006, § 19). Vårt inntrykk er imidlertid at dette kravet ikke håndheves strengt, og at det også er mulig å søke om asyl etter lengre opphold i landet. Det underbygges av Kilde A (møte 2024) som oppga at også utenlandske forretningsmenn med lengre opphold i Uganda, tidvis søker om asyl for å unngå skatt og/eller kostnader knyttet til arbeidstillatelser.⁹

I forbindelse med registreringen ved Refugee Desk må asylsøkere fremlegge passfoto, fylle ut søknadsskjema og avlegge fingeravtrykk. Asylsøkere blir også bedt om å fremlegge ID-dokumentene de har. Kildene (Kilde A; Kilde B; OPM., møter 2024) var samstemte om at asylsøkere sjelden legger frem pass eller ID-kort, og at registreringen av identitetsopplysninger i stor grad baserer seg på opplysningene søkeren gir om seg selv.¹⁰ ID-opplysningene som registreres ved ankomst, følger deretter søkeren i den videre prosessen.

I tillegg foretas en sikkerhetsscreening av en komité, med representanter fra politiet, interne og eksterne etterretningstjenester og en migrasjonsoffiser fra innenriksdepartementet (Kilde A; Kilde B; OPM, møter 2024). Ifølge Kilde A avviser komiteen svært få asylsøkere, og avslag gjelder i så fall personer som anses som en fare for rikets sikkerhet.

Ved fullført registrering oversendes registreringen til OPM. Asylsøkeren mottar et registreringsbevis – Asylum Registration Card – en papirlapp, med navn, nasjonalitet og søknadens referansenummer (se kopi av dokument i Ryan 2018, s. 25). Ifølge en informasjonsguide for flyktninger publisert av Signpost Uganda (Muhindo 2024), kan registreringsprosessen ved Refugee Desk ta fra én dag til flere uker.

⁸ Refugee Desk Plot 302 Sentema Road i Mengo, se kart i UNHCR (u.å.).

⁹ Priser på visum som gir arbeidstillatelse, varierer på bakgrunn av hvilken sektor man tar arbeid i. «Class D»-visum utstedes til aksjonærer i selskaper som driver «general trade», og koster 1250 USD per sjette måned (DCIC u.å.-b).

¹⁰ OPM (møte 2024) oppga at de også var oppmerksomme på at personer, for eksempel tigrinja-talende fra Eritrea eller Etiopia (særlig Tigray), kan utgi seg for å ha en annen nasjonalitet enn de faktisk har, men bemerket at de i likhet med de fleste andre utlendingsforvaltninger, i fravær av ID-dokumenter, har få forutsetninger for å kunne kontrollere dette.

3.2.1.1 Registrering av somaliere ble stanset mars 2023

Ugandiske myndigheter besluttet å stanse registreringen av somaliske asylsøkere i mars 2023, på grunn av en markant økning søknader fra somaliere. Myndighetene mistenkte mange av dem for å være kenyansk-somaliere (UNHCR 2024c).

OPM (møte 2024) mente at økningen kunne settes i sammenheng med kenyanske myndigheters uttalelse om at de ville stenge de somaliske flyktningleirene i landet, og at mange kenyansk-somaliere utnyttet muligheten til å søke asyl i Uganda som somaliere, i håp om at dette kunne gi mulighet til relokalisering til Vesten. Ifølge Kilde B (møte 2024) innebar registreringsstansen at flere somaliere nå oppholder seg i Kampala som uregistrerte (se avsnitt 3.3).

Registreringen av somaliere var fremdeles stanset da vi besøkte Kampala i oktober 2024, og det foreligger ikke informasjon om at den har blitt gjenopptatt.

3.2.1.2 Registrering av eritreere ble stanset januar 2025

Ifølge Kilde B (e-post 2025), som er velinformert om forhold vedrørende asylsøkere og flyktninger i Uganda, stanset OPM midlertidig registrering av eritreiske asylsøkere fra og med 10. januar 2025. Asylsøkere fra Eritrea som ankom før 10. januar, og hadde påbegynt prosessen ved Refugee Desk, kan fullføre registrering og videre søknadsprosess. OPM skal også være åpne for å tillate registrering av «sårbare individer». Kriteriene for hvem dette gjelder og hva den konkrete prosessen innebærer, var imidlertid uklart for kilden.

Landinfo har i søk på åpne kilder ikke funnet andre som omtaler registreringsstansen, men vil følge opp med en ny publisasjon når mer informasjon foreligger.

3.2.2 Registrering og asylintervju ved OPM

Etter at søknaden er registrert ved Refugee Desk, må søkeren oppsøke OPM for å bestille en timeavtale for registrering. OPM (møte 2024) registrerer vanligvis personer fra gitte nasjonaliteter på utvalgte ukedager. Familier bes møte samlet, men alle personer over 18 år skal som utgangspunkt registreres individuelt. I forbindelse med registreringen tildeles man en timeavtale for asylintervju, og får utstedt et asylsøkerbevis (se 4.1).

Asylintervjuer foretas hos OPM, og omhandler hvorfor man søker asyl. I henhold til Flyktningloven (2006, § 20 (2)) skal søknaden behandles innen tre måneder. Fristen overholdes imidlertid som regel ikke, på grunn av store restanser og manglende kapasitet hos OPM. Kilde B (møte 2024) anslo at OPM i oktober 2024 hadde om lag 50 000 ubehandlede asylsøknader, hvorav 20 000 fra eritreere. Kilde A (møte 2024) viste til at personer som ble registrert som asylsøkere oktober 2024, ble gitt timeavtaler i august 2026.

Ifølge kilde A er antallet intervjuere hos OPM svært begrenset, og hver av dem foretar flere intervjuer om dagen. Intervjuene ble av kilden beskrevet som «veldig grunnleggende». Kilden viste til at intervjurapportene, inkludert personalia, sjelden er på mer enn tre-fire sider.

Etter intervjuer skriver intervjueren en rapport, som REC bruker til å fatte et vedtak i saken.

3.2.3 De fleste asylsøknader innvilges

Ifølge UNHCRs (2024b) statistikk for første halvdel av 2024, ble det fattet vedtak i 9874 individuelle asylsaker i førsteinstans, hvorav bare 32 ble avslått. Det betyr en innvilgelsesprosent på godt over 99 %. At de aller fleste individuelle asylsøknader innvilges, er også i tråd med budskapet fra OPM og andre kilder som arbeider på feltet i Uganda (Kilde A; Kilde B, møter 2024).

I perioden 2014-2016 innvilget Uganda asyl til bare 28 % av eritreiske asylsøkere (se Ryan 2018, s. 12-15), og skilte seg dermed ut fra de fleste andre land som mottar eritreiske asylsøkere. Dette endret seg i 2020, og Uganda har i de påfølgende årene innvilget 92–98 % av behandlede asylsøknader fra eritreere i førsteinstans. I første halvår av 2024 innvilget Uganda asyl til 98 % av eritreiske asylsøkere (UNHCR 2024b).

Ifølge kilde A (møte 2024) skyldes endringen at ugandiske myndigheter endret sitt synspunkt på hvorvidt plikt til å gjennomføre den eritreiske nasjonal-tjenesten,¹¹ utgjør en beskyttelsesgrunn etter flyktningkonvensjonen.

3.2.4 Klageadgang ved avslag

Hvis man får avslag på søknad om asyl, kan man påklage avgjørelsen til REC innen 30 dager. Dersom REC opprettholder avslaget, kan man deretter påklage avgjørelsen til en klagenemnd – Refugee Appeals Board (RAB). Klageomgangen kan innebære at klageren kalles inn til et nytt asylintervju (UNHCR u.å.; NRC 2024).

Ifølge UNHCRs (2024b) statistikk ble 154 av totalt 284 klager tatt til følge første halvår i 2024.

3.2.5 Hva skjer med personer som får endelig avslag?

Det foreligger ikke informasjon om at ugandiske myndigheter driver systematisk tvangsretur av personer som har fått avslått asylsøknadene. Ifølge OPM (2024)

¹¹ For mer om den eritreiske nasjonaltjenesten, se EASO (2019); Landinfo (2023).

forlater noen landet frivillig, mens andre antagelig fortsetter å oppholde seg i Uganda uten oppholdstillatelse.

Kilde A (møte 2024) var ikke kjent med pågående tvangsreturer, mens kilde B (møte 2024) oppga at tvangsreturer er sjeldne og kun skjer i «ekstreme tilfeller». Ingen av kildene vi snakket med i Uganda, inkludert OPM, var kjent med nylige eksempler på tvangsreturer til Eritrea.

3.3 Uregistrerte flyktninger og migranter

Ifølge kilde B (møte 2024) finnes det lommer av uregistrerte i Kampala og andre områder av Uganda. Kilden trakk særlig frem somaliere som ikke har kunnet registrere asylsøknad siden mars 2023, og sudanere i Kampala som har unnlatt å reise til Kiryandongo for å registrere seg. Kilden var imidlertid også kjent med at det er sørsudanere og eritreere blant dem som av ulike årsaker ikke har registrert seg hos myndighetene.

Uregistrerte migranter risikerer ifølge kilde B å bli arrestert for ulovlig opphold. Immigrasjonsmyndighetene gjennomfører, i samarbeid med politiet, tidvis aksjoner med mål om å avsløre personer uten lovlig oppholdsgrunnlag i Kampala, som de i etterkant rapporterer om på X, tidligere kjent som Twitter (se for eksempel Immigration Uganda 2024). For mer om dette, se avsnitt 5.3.

4 Dokumentasjon på identitet og oppholdsstatus

Asylsøkere og flyktninger får utstedt ulike dokumenter gjennom søknadsprosessen. De registrerte opplysningene, som fremgår av ID-dokumentene, baserer seg i stor grad på opplysningene som asylsøkere gir om seg selv, og er registrert i OPMs database over asylsøkere og flyktninger.

I fravær av andre ID-dokumenter fungerer disse både som identifikasjonsdokumenter og som bevis på lovlig opphold i Uganda. I likhet med ugandere har utlendinger identifikasjonsplikt, og mangel på dokumenter i møte med ugandisk politi, kan medføre anholdelse (se avsnitt 5.3).

4.1 Asylsøkerbevis

Asylsøkere som har registrert asylsøknad hos OPM (se avsnitt 3.2.3), får utstedt et midlertidig asylsøkerbevis – Asylum Seeker Certificate.

Asylsøkerbeviset er et A4-ark utstedt av OPM, med blant annet personalia, passfoto og saksnummer, og inkluderer passfoto og personalia til familiemedlemmer

som tilhører husstanden. Den nyeste versjonen av asylsøkerbeviset har QR-koder for hvert enkelt familiemedlem.¹²

Dokumentene er gyldige i tre måneder, og kan deretter fornyes, inntil det foreligger en endelig avgjørelse fra REC (OPM; Kilde B, møter og e-post 2024).

4.2 Familieflyktningattest

Personer som anerkjennes som flyktninger i Uganda, både prima facie og etter søknad på individuelt grunnlag, får utstedt en familieattest – Refugee Family Attestation. Attesten er et A4-ark utstedt av OPM, med blant annet personalia, passfoto og saksnummer til familieoverhodet. Attesten inkluderer også passfoto og personalia til familiemedlemmer som tilhører husstanden, og som er registrert som flyktninger i Uganda. Den nyeste versjonen av attesten har QR-koder for hvert enkelt familiemedlem.¹³ Familieattesten utstedes også til flyktninger uten familie i Uganda (OPM; Kilde B, møter og e-post 2024).

Attesten er gyldig i tre år, før den må fornyes (UNHCR 2024c, s. 6). Ifølge en rapport fra NRC (Ryan 2018, s. 9) kan det ta flere måneder å oppdatere familieattesten ved fødsler eller om flere familiemedlemmer ankommer Uganda på et senere tidspunkt.

4.3 ID-kort for flyktninger

Flyktninger kan, fra fylte 16 år, få utstedt ID-kort for flyktninger. ID-kortet er et plastkort på størrelse med et bankkort, med bilde og personalia av innehaver (se eksempel i Ryan 2018, s. 26), og er gyldig i fem år (UNHCR 2024c, s. 6).

Ifølge informasjonsguiden fra Signpost Uganda (Muhindo 2024) kan utstedelsen av ID-kortet ta noe tid. Ikke alle flyktninger har et slikt ID-kort. Per juni 2023 var det utstedt til 85 % av berettigede flyktninger (UNHCR 2024c, s. 6). Flyktninger uten ID-kort kan i stedet bruke familieattesten som identifikasjonsdokument.

I to studier av flyktninger i distriktsbyer, utført av NRC (Cunial 2024; Cunial & Mathie 2024), ble det funnet at 99 % av utvalget i Arua enten hadde ID-kort eller familieflyktningattest utstedt av OPM, mens tilsvarende tall for byene Adjumani, Hoima, Koboko og Mbarara var 92 %. Det innebærer at 8 % av utvalget, oppga at de ikke hadde ID-dokument utstedt av OPM.

¹² For en eldre versjon av asylsøkerbeviset, se Ryan (2018, s. 25).

¹³ For en eldre versjon av familieattesten, se Ryan (2018, s. 26).

4.4 Midlertidige dokumenter i påvente av klagebehandling

Det er mulig å få utstedt dokumentasjon på lovlig opphold i påvente av at klagen behandles, henholdsvis «Asylum certificate pending review» ved klage hos REC og «Asylum certificate pending appeal» ved klage hos RAB (OPM, møte 2024).

4.5 Vigsels- og fødselsattester

Personer med flyktningstatus kan gifte seg sivilt, og få utstedt en vigselsattest, eller gifte seg religiøst og få utstedt en bekreftelse på at vigselen er registrert hos National Identification and Registration Authority (NIRA). Asylsøkere kan imidlertid ikke gifte seg sivilt eller registrere ekteskap hos NIRA (for mer om dokumentasjon av vigsel se Landinfo 2024).

Ved søknad utsteder NIRA også fødselsattest til barn født av asylsøkere eller flyktninger i Uganda. En av foreldrene må fremskaffe en fødselsmelding fra sykehus eller lokale myndigheter, og fremlegge denne for NIRA, sammen med ID-dokumenter, eksempelvis ID-kort for flyktninger (Kilde B, møte 2024).

Utbredelsen av fødsels- og vigselsattester i den ugandiske befolkningen er relativt lav, da mange først skaffer seg disse dokumentene når det foreligger et praktisk behov (se Landinfo 2025). I to NRC-studier (Cunial 2024, s. 14-15; Cunial & Mathie 2024, s. 17-20) av flyktninger og asylsøkere i distriktsbyer, ble det funnet at under halvparten av respondentene hadde fødselsattester til sine barn. Flertallet av ektepar som hadde giftet seg i Uganda, hadde imidlertid vigselsattest, selv om utbredelsen varierte fra by til by.

4.6 Reisedokument for flyktninger

Reisebevis for flyktninger utstedes av Directorate of Citizenship and Immigration Control (DCIC). Søkeren må ha flyktningstatus og fremlegge et anbefalingsbrev fra OPM og ID-kort for flyktninger (DCIC u.å.-a).

Ifølge kilde A (møte 2024) er systemet for utstedelse forbedret sammenlignet med tidligere, og er i dag «ganske effektivt». Kilden viste til at DCIC mottar om lag 200 søknader om reisedokumenter i uken.

Ifølge OPM (møte 2024) er prosessen som følgende:

- Søknaden om reisedokumentet starter i DCICs nettportal,¹⁴ hvor søkeren bl.a. må registrere sitt flyktningnummer.

¹⁴ Nettportalen finnes her: <https://passports.go.ug/ctd/application>

- Søkeren tar med seg en utskrift av søknaden, ID-kort for flyktninger og ev. andre relevante dokumenter til OPMs kontor. OPM kontrollerer dokumentene opp mot sin database, og utsteder et anbefalingsbrev.
- Søkeren må betale utstedelsesavgiften på 220 000 ugandiske shilling¹⁵ ved en bank.
- Søkeren tar med en kvittering på betalingen til OPM, som tar kontakt med DCIC for å arrangere en timeavtale for fingeravtrykk og personalisering av reisedokumentet.
- Søkeren møter opp ved DCICs kontor til avtalt tid, for personalisering og fingeravtrykk av reisedokumentet.
- Søkeren blir deretter kontaktet av OPM for å avhente reisedokumentet.

Reisebeviset er gyldig i fem år, og er gyldig for innreise til alle land, med unntak av innehaverens hjemland. Dersom innehaveren har et annet pass, skal dette ifølge loven innleveres til ugandiske myndigheter (Flyktningloven, § 31). Det er grunn til å tro at dette i liten grad skjer, da kildene (OPM; Kilde A, møter 2024) oppga at asylsøkere sjelden fremlegger pass i forbindelse med søknad om asyl.

Kildene (Kilde A; OPM, møter 2024) oppga at det vil være svært utfordrende, om ikke umulig, å fornye reisedokumentet i utlandet. OPM viste til ett tilfelle, hvor en innehaver hadde forsøkt dette ved en ugandisk utenriksstasjon, uten å lykkes.

Det er verdt å merke seg at personopplysningene i reisebeviset er hentet fra identitetsopplysningene registrert i OPMs database over flyktninger, som i hovedsak baserer seg på opplysningene vedkommende har gitt om seg selv (og sin familie) i forbindelse med søknad om asyl. Det er Landinfos vurdering at ugandiske myndigheter i liten grad har forutsetninger til å kontrollere opplysningene opp mot objektive holdepunkter, eksempelvis pålitelige ID-dokumenter eller registre i hjemlandet.

4.7 Det er ofte feil i de registrerte personopplysningene

Ifølge kilde B (møte 2024) forekommer det ofte slurvefeil i registreringen av asylsøkeres personopplysninger, særlig i forbindelse med registrering av navnene til familiemedlemmer. Feilregistreringene medfører, ifølge kilden, mange søknader til OPM for å få feilene rettet opp.

5 Opphold og rettigheter i Uganda

Ugandas flyktningpolitikk omtales gjerne som en av de mest progressive og generøse i verden. I tråd med Flyktningloven av 2006 og Flyktningforskriften av

¹⁵ 220 000 ugandiske shilling er i skrivende stund om lag 680 norske kroner.

2010, har anerkjente flyktninger bevegelsesfrihet, tilgang til arbeidsmarkedet, inkludert muligheten til å etablere egne forretninger, og offentlige tjenester som skolegang og helsetjenester (UNHCR 2023c).

Situasjonen må imidlertid ses i lys av at nesten en tredjedel av den ugandiske befolkningen lever under fattigdomsgrensen, og at kapasiteten til offentlige tjenester er begrensede. Andelen fattige og arbeidsledige er gjennomgående langt høyere blant flyktninger, samtidig som den reelle tilgangen til helsetjenester er lavere (World Bank Group 2022, s. iii, 79-80).¹⁶ Svært mange er avhengige av bistand fra internasjonale organisasjoner, som de senere årene har blitt redusert som følge av at donasjonene ikke har holdt tritt med flyktningankomstene (SIHMA 2024; UNHCR 2023c, s. 4; 2023b, s. 24-25).

5.1 Bosetninger for flyktninger

Over 90 % av flyktningene i Uganda bor i en av landets 30 bosetninger for flyktninger (se kart i [UNHCR 2025](#)). Bosetningene ligger i tilknytning til etablerte landsbyer i relativt avsidesliggende områder, og som regel i et distrikt som grenser til flyktningens opprinnelsesland. Sørsudanere utgjør majoriteten av befolkningen i bosetningene i nordvest, mens kongolesere er majoriteten i bosetningene i sørvest.

Flyktninger som takker ja til å bosette seg i en bosetning, tildeles et lite jordstykke hvor de kan sette opp bolig og dyrke jorden (Ryan 2018, s. 9). Landområdene er ofte fremskaffet av myndighetene gjennom forhandlinger med ledere i lokal-samfunnet. Irene Dawa (2020), som har skrevet en rapport fra bosetningene i Arua-distriktet, beskriver bosetningene som tett integrert med landsbyene de er lokalisert ved, og at det kan være vanskelig å skille mellom husstander til flyktninger og lokalbefolkningen. Flyktningene samhandler i det daglige med de lokale. Mange av dem tilhører samme etniske grupper som den ugandiske befolkningen i området, og bruker de samme offentlige tjenestetilbudene, deriblant klinikker og skoler.

Flyktningene i bosetningene mottar bistand fra myndigheter og internasjonale organisasjoner i form av blant annet matvarer, kontantutbetalinger og materialer til å sette opp en enkel bolig (Dawa 2020; UNHCR 2023c).

Den avsidesliggende plasseringen til de fleste landsbyene gir tilgang til jord, men innebærer at den generelle infrastrukturen og det offentlige tjenestenivået er dårligere enn i mer sentrale og urbane strøk. Kilde A (møte 2024) bemerket også at jordstykkene og den månedlige bistanden til hver enkelt familie, har blitt mindre de senere årene, som følge av store ankomster og skrantende finansiering.

¹⁶ Ifølge Verdensbankens (2022, s. 79) studie er 28 % av flyktninger i arbeid, mot 64 % ugandiske borgere.

På bakgrunn av dette fant NRC (Cunial 2024; Cunial & Mathie 2024) at flere har forlatt bosetningene, til fordel for distriktsbyer i nærheten, hvor arbeidsmarkedet er større. Mange av dem forsøker riktignok å beholde sin plass i bosetningen, slik at de fremdeles har tilgang på bistand derifra.

Flyktninger kan ifølge Flyktningforskriftens § 65 ikke selge eller leie bort land-området de har blitt tildelt. Flyktninger har, i likhet med andre utenlandske borgere, heller ikke rett til å eie land i Uganda (Kilde B, møte 2024).

5.2 Flyktninger i urbane områder

Om lag 8 % av registrerte flyktninger i Uganda, har valgt å bosette seg i urbane områder, i hovedsak i Kampala (UNHCR 2023c, s. 3). Det gjelder blant annet de fleste eritreiske, somaliske og sudanske flyktningene. Mange av dem kommer fra urbane områder, og/eller anser Uganda som en transittdestinasjon for videre migrasjon til Vesten (Kilde A; Kilde B; OPM, møter 2024).

Flyktninger som bosetter seg utenfor en bosetning, må registrere seg hos Local Council 1 (LC1) (Muhindo 2024). LC1 er det laveste administrasjonsnivået i Uganda, og har blant annet ansvar for å føre oversikt med befolkningen i nabolag eller landsbyen de har ansvar for. Flyktninger utenfor bosetning må klare seg selv, og mottar kun svært unntaksvis økonomisk bistand fra myndighetene eller internasjonale organisasjoner (Kilde A, møte 2024).

De fleste leier bolig, og livnærer seg av den uformelle økonomien¹⁷ eller av pengeoverføringer fra slektninger. I henhold til Flyktninglovens § 29 har også urbane flyktninger tilgang til grunnleggende offentlige helsetjenester og grunnskoleutdanning, på lik linje med ugandiske borgere. I praksis prioriteres likevel ofte ikke flyktninger. Mange anvender derfor private helsetjenester, og ifølge UNHCRs (2024a) oversikt er bare en fjerdedel av flyktningbarn i grunnskolealder i Kampala innrullert på en skole.

Det er flere markante diasporaer i Kampala, deriblant somaliske, eritreiske og kongolesiske. De bosetter seg gjerne i de samme områdene. Flere av de ulike diasporagruppenes områder ligger nær hverandre og er delvis overlappende. Bydelen Kasanga i Kampala preges eksempelvis av en stor eritreisk befolkning, hvorav de aller fleste er asylsøkere eller flyktninger. I forbindelse med vårt besøk til bydelen i oktober 2024, kunne vi se mange eritreiske butikker og restauranter, i tillegg til den ruvende eritreisk-ortodokse St. Gabriel-kirken.

Alle kildene vi møtte i Kampala, oppga at deler av befolkningen de senere årene har blitt mer skeptiske til Ugandas liberale flyktningpolitikk. Skepsisen knytter

¹⁷ Flyktninger har også formelt adgang til å ta arbeid i formell sektor (Flyktningloven § 29), men det vanligste er at flyktninger, i likhet med de fleste ugandere, jobber i uformell sektor.

seg blant annet til de store ankomstene de senere årene, som har ført til at enkelte bydeler har skiftet befolkningssammensetning og at husleien har økt.

5.3 Legitimasjonsplikt og eventuelle reaksjoner

Alle som oppholder seg i Uganda, inkludert ugandiske borgere, er pålagt å legitimere seg når de blir bedt om det i møte med myndighetene. For flyktninger er påbudet nedfelt i Flyktningforskriften (2010) § 43.

Som vist til over, har ikke alle flyktninger individuelle ID-dokumenter, selv om andelen med ID-kort har økt de senere årene. Kilde B (møte 2024) viste til at flyktninger og asylsøkere uten ID-dokumenter, har blitt arrestert i møte med politiet, eller i forbindelse med målrettede aksjoner mot utenlandske borgere uten lovlig opphold eller arbeidstillatelse (se for eksempel Immigration Uganda 2024). Kilden var kjent med om lag 150 tilfeller siden 2023, hvor flyktninger eller asylsøkere har blitt arrestert fordi de ikke har hatt ID-dokumenter på seg, men mente at det er grunn til å tro at omfanget er større.

Kilden påpekte at personer som kan fremskaffe ID-dokumenter, typisk løslates etter et par dager, mens personer som ikke kan det, risikerer å bli tiltalt. I en del tilfeller blir personene også løslatt etter å ha betalt en bestikkelse. Politiet gjør også sine undersøkelser. Kilde C (telefonsamtale 2021) viste til at politiet kan ta kontakt med OPM eller UNHCR for bekreftelse på at vedkommende har flyktningstatus i Uganda.

De som ikke har et oppholdsgrunnlag, kan bli dømt for ulovlig opphold. Noen blir idømt bøter, fremfor å sone i fengsel, og blir samtidig rådet til å skaffe seg et lovlig oppholdsgrunnlag. Tvangsutsendinger forekommer sjelden, og kun i «ekstreme» tilfeller (Kilde B, møte 2024).

6 Flyktninger kan i praksis ikke bli ugandiske statsborgere

Reglene for ugandisk statsborgerskap fremgår i Grunnlovens § 9-13 og Citizenship and Immigration Control Act av 1999 § 12-16. Her fremgår det at statsborgerskap kan tilegnes ved fødsel, gjennom registrering eller naturalisering.

Den ugandiske grunnlovsdomstolen fastslo i oktober 2015 (Constitutional Petition No. 34 of 2010) at flyktninger kun kvalifiserer til å bli vurdert for ugandisk statsborgerskap gjennom naturalisering, jf. artikkel 16 i Citizenship and Immigration Control Act av 1999. Artikkel 16 setter opp en rekke kriterier som i så måte må oppfylles, herunder at vedkommende må ha oppholdt seg i Uganda i 20 år, hvorav 24 måneder umiddelbart før søknaden, ha tilstrekkelige språkkunnskaper, en «god karakter» og ha til hensikt å bli boende permanent i Uganda.

På tross av ovennevnte kjennelse, finnes ingen kjente tilfeller hvor flyktninger har fått statsborgerskap i Uganda gjennom naturalisering (Zakaryan 2020; Kilde A 2024; Kilde B 2024, møter). IRRI (2016) viser til påstander om at myndighetsansatte skal ha hindret flyktninger i å søke om statsborgerskap ved å feilinformere dem eller tilbakeholde søknadspapirer.

At flyktningstatus ikke kvalifiserer for statsborgerskap, synes også å være den rådende oppfatningen blant innvandringsmyndighetene i Uganda. Juridisk ansvarlig i DCIC (møte 2024) oppga i møte med Landinfo, at flyktninger ikke kan få statsborgerskap, med henvisning til Citizenship and Immigration Control Act 1999, § 14 (1a), om at en flyktning eller en etterkommer av en flyktning ikke kan tildeles statsborgerskap gjennom registrering.

6.1 Barn av flyktninger

Barn født i Uganda hvorav én av foreldrene eller besteforeldrene har vært flyktninger i Uganda, kan ikke erverve ugandisk statsborgerskap gjennom registrering, jf. artikkel 14 i Citizenship and Immigration Control Act av 1999. Artikkel 12 bokstav b slår imidlertid fast at enhver person født i Uganda med en forelder eller besteforelder som var ugandisk borger da fødselen fant sted, er ugandisk statsborger ved fødsel.

I en rapport fra World Bank Group (2019, s. 17) hevdes det at flyktningbarn ikke kan få ugandisk statsborgerskap selv om én av foreldrene er ugandisk borger. Ifølge kilde C (2021) er dette feil. Kilden understrekte at også flyktningbarn er ugandiske statsborgere dersom én av foreldrene er ugandisk statsborger, og var kjent med flere slike tilfeller.

7 Korrupsjon

Mistanker om omfattende uregelmessigheter ved registreringsprosessen førte til at ugandiske myndigheter og UNHCR i 2018 utførte en biometrisk verifisering av alle flyktninger i landet (Okiror 2018; Bond 2018). Verifiseringen avdekket at det reelle antallet flyktninger var betydelig lavere (cirka 25 prosent) enn tidligere oppgitt (Biryabarema 2018; Van Der Straaten, Korsiak & Bujoreanu 2018, s. 10).

UN Office of Internal Oversight Services (OIOS) avdekket samme år også omfattende korrupsjon og svindel med flyktningemidler, både hos ugandiske myndighetspersoner og UNHCR-ansatte (Mbiyozo 2019). Også etter dette har det dukket opp påstander om at korrupsjon er et problem blant myndighetspersoner, UNHCR-ansatte og andre i flyktningbosetninger i Uganda. Blant påstandene er at flyktninger betaler for gjenbosetting i Vesten og at det i denne sammenheng også

utstedes falske medisinske attester (Breng & Amberger 2020; Hauswedell 2020; Hayden 2019).

Det ble i 2022 på nytt oppdaget svindel med til sammen over 6000 falske identiteter i bosetningene Kiryandongo, Rhino og Bidi Bidi. Saken dreide seg blant annet om at OPM-ansatte hadde mottatt bestikkelser fra flyktninger, for å registrere (ikke-eksisterende) nyfødte, slik at husholdningene fikk krav på høyere ytelse. I det påfølgende etterspillet ble det avdekket at internkontrollen var mangelfull, og at det var mulig å registrere nyfødte i OPMs registre uten nødvendig dokumentasjon (Titeca 2023).

7.1 Ugandiske borgere som registrerer seg som flyktninger

Den ugandiske avisen The Observer (Kisakye 2022) publiserte i 2022 en sak om korrupsjon i tilknytning til gjenbosetting i Vesten. I saken intervjues en sør-sudansk flyktning, som forteller at han i 2021 oppdaget at hans families gjenbosettingsplasser til Canada i 2017 hadde blitt solgt til ugandiske borgere, som også hadde overtatt familiens identiteter. Lignende påstander om at ugandere har betalt bestikkelser for å registrere seg som flyktninger og for å bli valgt ut for gjenbosetting, er også blitt fremsatt av andre kilder (Ogeno & O'Byrne 2018).

Ugandiske myndigheter er kjent med at ugandiske borgere har registrert seg som flyktninger (OPM, møte 2024). Ifølge OPM er det nå mulig å kontrollere databasen over flyktninger som ble opprettet i 2018, opp mot Ugandas ID-register (se Landinfo 2025), for slik å kunne avdekke doble registreringer. Landinfo har ikke kjennskap til hvor effektiv prosedyren er. Tekniske muligheter til å kunne avdekke svindel, må i alle tilfeller vurderes opp mot det generelle korrupsjonsnivået i det ugandiske flyktningbyråkratiet, som forskeren Kristof Titeca (2021, 2022, 2023) har omtalt som «endemisk» på bakgrunn av de gjentatte korrupsjonsskandalene.

Skriftlige kilder

- Ayin Network (2024, 25. januar). Uganda suspends registration of Sudanese in the capital. *Ayin Network*. Tilgjengelig fra <https://3ayin.com/en/uganda-2/>.
- Biryabarema, Elias (2018, 30. november). UN audit finds graft and misconduct in its Uganda refugee program. *Reuters*. Tilgjengelig fra <https://www.reuters.com/article/us-uganda-refugees-idUSKCN1NY230/>.
- Bond, Kate (2018, 2. mars). Uganda launches major refugee verification operation. *UNHCR*. Tilgjengelig fra <https://www.unhcr.org/news/stories/uganda-launches-major-refugee-verification-operation>.
- Breng, Jonas & Amberger, Julia (2020, 7. januar). Für Geld in den Westen: Wie Mitarbeiter des UN-Flüchtlingswerks falsche Papiere verkaufen. *Stern*. Tilgjengelig fra <https://www.stern.de/politik/korruption-beim-unhcr--wie-mitarbeiter-in-afrika-falsche-papiere-verkaufen-9077308.html>.
- Citizenship and Immigration Control Act (1999). *Citizenship and Immigration Control Act*. Tilgjengelig fra https://media.ulii.org/media/legislation/18262/source_file/6e27c0fe99b9e074/1999-3.pdf.
- Cunial, Laura (2024, mars). *Legal Protection Needs of Refugees Self-Settled in Secondary Cities in Uganda*. Kampala: NRC. Tilgjengelig fra <https://www.nrc.no/globalassets/pdf/reports/secondary-cities/legal-protection-needs-of-refugees-in-secondary-cities-in-uganda.pdf>.
- Cunial, Laura & Mathie, Cassandra (2024, desember). *Asylum seekers and refugees in Arua: legal challenges and opportunities*. Kampala: NRC. Tilgjengelig fra <https://www.nrc.no/globalassets/pdf/reports/asylum-seekers-and-refugees-in-arua/legal-challenges-and-opportunities>.
- Dawa, Irene (2020). The Hidden Population: Identity and Livelihood of Urban Refugees in the Arua District, Uganda. *Conflict Trends*, (2). Tilgjengelig fra <https://www.accord.org.za/conflict-trends/the-hidden-population/>.
- DCIC, dvs. Directorate of Citizenship and Immigration Control (u.å.-a). *Conventional Travel Documents (CDTS)*. Kampala: DCIC. Tilgjengelig fra <https://www.immigration.go.ug/services/conventional-travel-documents> [lastet ned 10. oktober 2024].
- DCIC, dvs. Directorate of Citizenship and Immigration Control (u.å.-b). *Entry Permit- Class D*. Tilgjengelig fra <https://immigration.go.ug/entry-permit/class-d> [lastet ned 3. februar 2025].
- EASO, dvs. European Asylum Support Office (2019, september). *Eritrea: National service, exit and return*. Valletta: EASO. Tilgjengelig fra https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2019_EASO_COI_Eritrea_National_service_exit_and_return.pdf.
- Flyktningforskriften (2010). *The Refugees Regulations*. Tilgjengelig fra <https://www.refworld.org/legal/decrees/natlegbod/2010/en/102127>.
- Flyktningloven (2006). *Refugees Act*. Tilgjengelig fra <https://www.refworld.org/pdfid/4b7baba52.pdf> [lastet ned 19. desember 2023].

- Grunnloven (1995). *Constitution of the Republic of Uganda*. Tilgjengelig fra https://www.ngobureau.go.ug/sites/default/files/laws_regulations/2020/12/Uganda%20Constitution%201995.pdf.
- Hauswedell, Charlotte (2020, 10. januar). UNHCR probing corruption in resettlement cases in Uganda, Kenya. *Infomigrants*.
- Hayden, Sally (2019, 7. april). Asylum for sale: Whistleblowers say U.N. refugee agency does not always address corruption. *NBC News*. Tilgjengelig fra <https://www.nbcnews.com/news/world/asylum-sale-whistleblowers-say-u-n-refugee-agency-does-not-n988391#anchor-Noprotection>.
- Immigration Uganda, @DCICUg (2024, 6. juli). *Our inspection team Yesterday July 5, 2024 conducted an intelligence-led enforcement operation on illegal immigrants in Kabalagala, Kansanga, Muyenga & Ggaba Road in Kampala City. A total of 127 suspects were arrested for further investigation, & over 200 foreign nationals were verified to be compliant with migration laws. The individuals detained included Eritreans, Ethiopians, South Sudanese, Somalis, Congolese, and Chinese nationals. Those found guilty will be prosecuted according to the laws of Uganda*. X. Tilgjengelig fra <https://x.com/DCICUg/status/1809526224785436811>.
- IRRI, dvs. International Refugee Rights Initiative (2016, 22. mars). *The Eligibility for Refugees to Acquire Ugandan Citizenship*. Kampala: IRRI. Tilgjengelig fra <http://refugee-rights.org/the-eligibility-for-refugees-to-acquire-ugandan-citizenship/>.
- Kisakye, Frank (2022, 30. mars). Refugees pay huge bribes to relocate. *The Observer*. Tilgjengelig fra <https://observer.ug/news/refugees-pay-huge-bribes-to-relocate/>.
- Landinfo (2023, 22. februar). *Eritrea: Mobilisering til krigen i Etiopia*. Oslo: Landinfo. Tilgjengelig fra <https://landinfo.no/wp-content/uploads/2023/02/Eritrea-respons-Mobilisering-til-krigen-i-Etiopia-22022023.pdf>.
- Landinfo (2024, 17. desember). *Uganda: Ekteskapslovgivning og registrering av vigsler*. Oslo: Landinfo. Tilgjengelig fra <https://landinfo.no/wp-content/uploads/2024/12/Uganda-temanotat-Ekteskapslovgivning-og-registrering-av-vigsler-17122024.pdf>.
- Landinfo (2025, 8. januar). *Uganda: ID-register, identitetsdokumenter og pass*. Oslo: Landinfo. Tilgjengelig fra <https://landinfo.no/wp-content/uploads/2025/01/Uganda-temanotat-ID-register-identitetsdokumenter-og-pass-08012025.pdf>.
- Mbiyozo, Aimée-Noël (2019, 16. januar). How Uganda and UNHCR failed refugees. *Institute for Security Studies*. Tilgjengelig fra <https://issafrica.org/iss-today/how-uganda-and-unhcr-failed-refugees>.
- Muhindo, Clare (2024, 14. august). How to apply for refugee status in Uganda. *Signpost Uganda*. Tilgjengelig fra <https://signpost-uganda.zendesk.com/hc/en-us/articles/16742780577181-How-to-apply-for-refugee-status-in-Uganda>.
- NRC, Norwegian Refugee Council (2023, november). *A Critical Turning Point: Three Ways States and Donors can use the Global Refugee Forum to Advance Durable Solutions for Refugees in Uganda*. Kampala: NRC. Tilgjengelig fra https://www.nrc.no/globalassets/pdf/reports/a-critical-turning-point-the-path-to-durable-solutions-for-refugees-in-uganda/advocacy-brief_global-refugee-forum-2023.pdf.
- NRC, Norwegian Refugee Council (2024, mars). *NRC steps up to support the accelerated refugee status determination exercise in Kampala*. Kampala: NRC. Tilgjengelig fra <https://www.nrc.no/globalassets/pdf/briefing-notes/accelerated-refugee-status-determination-kampala/accelerated-refugee-status-determination-kampala.pdf>.

- Ogeno, Charles & O'Byrne, Ryan Joseph (2018, 8. mars). The illegal Economy of Refugee Registration: Insights into the Ugandan Refugee Scandal *LSE Blog*. Tilgjengelig fra <https://blogs.lse.ac.uk/africaatlse/2018/03/08/the-illegal-economy-of-refugee-registration-insights-into-the-ugandan-refugee-scandal-publicauthority/>.
- Okiror, Samuel (2018, 8. februar). "They exaggerated figures": Ugandan aid officials suspended over alleged fraud. *The Guardian*. Tilgjengelig fra <https://www.theguardian.com/global-development/2018/feb/08/they-exaggerated-figures-uganda-aid-officials-suspended-over-alleged-fraud>.
- Ryan, Alison (2018, 29. november). *Refugee Status Determination: A Study of the Process in Uganda*. Kampala: NRC. Tilgjengelig fra <https://www.nrc.no/globalassets/pdf/reports/refugee-status-determination/refugee-status-determination---a-study-of-the-process-in-uganda.pdf> [lastet ned 19. desember 2023].
- SIHMA, dvs. Scalabrini Institute for Human Mobility in Africa (2024, 3. desember). *Lan, Livelihood, and Limited Resources: Uganda's Refugee Hosting Challenge*. Cape Town: SIHMA. Tilgjengelig fra <https://sihma.org.za/Blog-on-the-move/land-livelihood-and-limited-resources-uganda-s-refugee-hosting-challenge>.
- Titeca, Kristof (2021). Who depends on whom? Uganda's refugee "success story", corruption and the international community. *Third World Quarterly*, 43(1), 55-73. Tilgjengelig fra <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/01436597.2021.1989301>.
- Titeca, Kristof (2022, 7. desember). Who paid the price for Uganda's refugee fraud scandal (and who didn't)? *The New Humanitarian*. Tilgjengelig fra <https://www.thenewhumanitarian.org/investigation/2022/12/07/Uganda-UNHCR-refugee-fraud-corruption>.
- Titeca, Kristof (2023, 21. april). Uganda's refugee programme hit by fresh fraud concerns. *The New Humanitarian*. Tilgjengelig fra <https://www.thenewhumanitarian.org/news/2023/04/21/uganda-refugee-programme-fraud-concerns>.
- UNHCR (2023a, 31. januar). *Refugees and Asylum-seekers in Uganda*. Kampala: UNHCR. Tilgjengelig fra <https://data.unhcr.org/en/documents/download/98683>.
- UNHCR (2023b, juni). *A Threat to Lives, Dignity and Hope; The Implications of Underfunding UNHCR's Activities in 2023*. Genève: UNHCR. Tilgjengelig fra <https://reporting.unhcr.org/underfunded-report-implications-underfunding-unhcr%E2%80%99s-activities>.
- UNHCR (2023c, desember). *Uganda Country Refugee Response Plan: Detailed planning 2024-2025*. Kampala: UNHCR. Tilgjengelig fra https://reliefweb.int/attachments/9cedf96b-7eb3-4d8c-974c-2b785b5faae2/UCRRP_Detailed%20planning%202024-2025_FINAL.pdf.
- UNHCR (2024a, juli). *Education Dashboard: Uganda Refugee Response Plan (RRP) 2024-2025*. Kampala: UNHCR. Tilgjengelig fra <https://data.unhcr.org/en/documents/details/113107>.
- UNHCR (2024b). *Refugee Data Finder*. Tilgjengelig fra <https://www.unhcr.org/refugee-statistics/download> [lastet ned 9. januar 2024].
- UNHCR (2024c, mars). *Uganda: Refugee Policy Review Framework update as at 30 June 2023*. Kampala: UNHCR. Tilgjengelig fra <https://www.refworld.org/reference/countryrep/unhcr/2024/en/147859>.

UNHCR (2025). *Uganda Comprehensive Refugee Response Portal - Refugees and nationals by district*. Tilgjengelig fra <https://data.unhcr.org/en/country/uga> [lastet ned 7. februar 2025].

UNHCR (u.å.). *Asylum in Uganda - Kampala*. Tilgjengelig fra <https://help.unhcr.org/uganda/asylum/kampala/> [lastet ned 9. januar 2024].

Van Der Straaten, Japp; Korsiak, Victoria Esquivel & Bujoreanu, Luda (2018, 28. desember). *ID4D Country Diagnostic: Uganda*. Washington D.C.: Verdensbanken. Tilgjengelig fra <https://papers.ssrn.com/sol3/Delivery.cfm/4815857.pdf?abstractid=4815857&mirid=1>.

World Bank Group (2019). *Informing the Refugee Policy response in Uganda: Results from the Uganda Refugee and Host Communities 2018 Household Survey*. Kampala: World Bank Group. Tilgjengelig fra <https://documents1.worldbank.org/curated/en/571081569598919068/pdf/Informing-the-Refugee-Policy-Response-in-Uganda-Results-from-the-Uganda-Refugee-and-Host-Communities-2018-Household-Survey.pdf>.

World Bank Group (2022, 27. juni). *Uganda Poverty Assessment: Strengthening Resilience to Accelerate Poverty Reduction*. Washington D.C.: World Bank Group. Tilgjengelig fra <https://documents1.worldbank.org/curated/en/099135006292235162/pdf/P17761605286900b10899b0798dcd703d85.pdf>.

Zakaryan, Tigranna (2020, april). *Report on Citizenship Law: Uganda*. Firenze: EUI. Tilgjengelig fra https://cadmus.eui.eu/bitstream/handle/1814/66750/RSC_GLOBALCIT_CR_2020_8.pdf?sequence=1&isAllowed=y.

Muntlige kilder

DCIC, dvs. Directorate of Citizenship and Immigration Control. Møte i Kampala oktober 2024.

Kilde A (2024). Internasjonal organisasjon, møte i Kampala oktober 2024.

Kilde B (2024 & 2025). Internasjonal organisasjon, møte i Kampala oktober 2024, e-post januar 2025.

Kilde C (2021). Ansatt i internasjonal organisasjon i Kampala, telefonsamtale og e-post april 2021.

OPM, dvs. Office of Prime Minister (2024). Møte i Kampala oktober 2024.